

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 3616204255
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3616204255.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej Y.B., nar. XX. U. XXXX, bytom O. XXX/X, F., o vymoženie 859,30 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3Er/352/2016, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 16CoE/82/2017-43 z 31. júla 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- II. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Partizánske (ďalej len „exekučný súd“) uznesením, č. k. 3Er/352/2016-18 z 30. januára 2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka č. 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 23. septembra 2016.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 16CoE/82/2017-43 z 31. júla 2017 odvolanie oprávnenej proti uvedenému uzneseniu exekučného súdu odmietol ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote dovolanie, podané na poštovú prepravu dňa 6. septembra 2017. Na výzvu exekučného súdu bolo dovolanie následne doplnené o podpis a opakovane doručené súdu dňa 22. septembra 2017. Na opakovanú výzvu exekučného súdu bolo dovolanie podaním doručeným dňa 11. apríla 2018 doplnené o podpis osoby oprávnenej konať v mene právneho zástupcu oprávnenej. Dovolanie oprávnená odôvodnila a prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, nakoľko zastávala názor, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietala, že odvolací súd nesprávne určil posledný deň na podanie odvolania, pretože neprihliadol na elektronické doručenie uznesenia exekučného súdu, kedy

sa v zmysle § 32 ods. 5 písm. c/ zákona o e-Governmente za deň doručenia považuje nasledujúci deň. Na základe uvedeného nesprávne vyhodnotil odvolanie ako podané oneskorene. Navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Vyjadrenie k dovolaniu nebolo podané.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté dorúčením dovolania exekučnému súdu dňa 7. septembra 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z.. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd pri riešení tejto otázky za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania taktiež vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 31. júla 2017. Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je bez ďalšieho neprípustné.

11. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 pripúšťal podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, predmetné dovolanie by bolo napriek tomu neprípustné s poukazom na § 420 CSP, ktorý výslovne pripúšťa podanie dovolania iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Napadnuté rozhodnutie nemá povahu rozhodnutia vo veci samej ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

13. V dovolacom konaní úspešnej povinnej vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.